

Αριθμός 4900

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ
ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001
ΚΑΙ 139(Ι) ΤΟΥ 2002)ΑΡ. 3632ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΡ. 121

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Μίσθωση βιοτεχνικών οικοπέδων στη βιοτεχνική περιοχή του Δήμου Πάφου

1. Διαδικασία:

Στις 15 Οκτωβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Δήμο Πάφου, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων πρόγραμμα το οποίο φέρει τον τίτλο «Μίσθωση βιοτεχνικών οικοπέδων στη βιοτεχνική περιοχή του Δήμου Πάφου». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων (εφεξής καλουμένων ως ο "Νόμος") και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου (30.4.2001) και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 21 συνιστά υφιστάμενο πρόγραμμα το οποίο δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι ο Δήμος Πάφου.
- (β) ο στόχος του προγράμματος είναι η αναβάθμιση των οικιστικών περιοχών και κυρίως του κέντρου της πόλης μέσω της απομάκρυνσης των οχληρών και παράνομων βιοτεχνιών από οικιστικές ζώνες και η συγκέντρωσή τους σε συγκεκριμένη περιοχή. Επιτυγχάνεται, επίσης, η αναβάθμιση των βιοτεχνικών μονάδων και η προστασία του περιβάλλοντος.
- (γ) δικαιούχοι του προγράμματος είναι όλοι οι βιοτέχνες της Πάφου. Λόγω ανεπάρκειας οικοπέδων προτιμούνται όσοι λειτουργούν παράνομα και όσοι, αν και έχουν εξασφαλίσει άδεια, προκαλούν οχληρία και τις αντιδράσεις των περιοίκων. Δε γίνεται οποιοσδήποτε διαχωρισμός μεταξύ μεγάλων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων (Μ.Μ.Ε.).
- (δ) Το ολικό κόστος για τη δημιουργία της βιοτεχνικής περιοχής Πάφου ανήλθε στο ποσό των £946.000. Το κόστος για την απόκτηση της γης η οποία απαλλοτριώθηκε ήταν £370.000, ποσό το οποίο η Αρμόδια Αρχή εξασφάλισε με δανεισμό. Για την κατασκευή όλων των έργων υποδομής απαιτήθηκαν £576.000 εκ των οποίων οι £384.000 (δηλαδή τα 2/3 του κόστους των έργων) χρηματοδοτήθηκαν απ' ευθείας από τον κρατικό προϋπολογισμό, ενώ για τις υπόλοιπες £192.000 η Αρμόδια Αρχή προέβη σε νέο δανεισμό. Συνεπώς, το συνολικό κόστος της Αρμόδιας Αρχής, εξαιρουμένης της χορηγίας του κράτους, ανέρχεται σε £562.000, συν όλους τους οφειλόμενους τόκους. Τα οικοπέδα ενοικιάστηκαν στους δικαιούχους για περίοδο 99 ετών.

Η Αρμόδια Αρχή αποφάσισε όπως καθορίσει το ύψος των ενοικίων των βιομηχανικών τεμα-

χίων έτσι ώστε εντός 10 ετών από τη μίσθωση ενός εκάστου των οικοπέδων να εξασφαλίζει συνολικά έσοδα που να αντιστοιχούν στο κόστος του Δήμου (£562.000 συν τόκοι). Μετά τα πρώτα 10 χρόνια το ενοίκιο καθορίστηκε σε £0,50/m², για σκοπούς κάλυψης των εξόδων συντήρησης, με πρόνοια αναθεώρησης ανά τρία έτη με βάση τη συνολική αύξηση του πληθωρισμού.

Αναφορικά με τα πρώτα 10 χρόνια η Αρμόδια Αρχή δίδει στους δικαιούχους δύο ισοδύναμες εναλλακτικές επιλογές:

- (i) Καταβολή εφάπαξ ποσού ίσου με £11,50 ανά m² και ακολούθως καταβολή ετήσιου ενοικίου ίσου με £3,80 ανά m²,
- (ii) καταβολή εφάπαξ ποσού ίσου με £33,00 ανά m² και ακολούθως καταβολή ετήσιου ενοικίου ίσου με £0,30 ανά m².

(ε) το πρόγραμμα τέθηκε σε εφαρμογή το 1998·

(στ) νομική βάση: Απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου, ημερ. 16.1.1997·

(ζ) προβλεπόμενοι δικαιούχοι: από 51—100.

3. Αξιολόγηση του προγράμματος που κοινοποιήθηκε:

(α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, "δημόσια ενίσχυση" σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής περιλαμβάνει δε και την επιχορήγηση, την εγγύηση δανείου ή άλλη εγγύηση, την παροχή δανείου με μειωμένο επιτόκιο, την επιδότηση επιτοκίου, τη μείωση ή απαλλαγή φόρων, δασμών ή τελών, περιλαμβανομένης της επιταχυνόμενης απόσβεσης επί στοιχείων πάγιου ενεργητικού και της μείωσης ή απαλλαγής κοινωνικών επιβαρύνσεων, την πώληση ή ενοικίαση κινητού ή ακινήτου με ευνοϊκούς όρους και τη συμμετοχή σε κεφάλαιο επιχείρησης ή παροχή κεφαλαίου υπό περιστάσεις ή όρους διαφορετικούς από εκείνους υπό τους οποίους θα παρείχε το ίδιο κεφάλαιο ιδιώτης επενδυτής.

Στον πιο πάνω ορισμό αναφέρονται ενδεικτικά διάφορες μορφές δημόσιων ενισχύσεων. Μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι η πώληση ή ενοικίαση ακινήτου με ευνοϊκούς όρους συνιστά δημόσια ενίσχυση.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 7 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Πωλήσεις Γης και Κτιρίων από τις Δημόσιες Αρχές) Κανονισμών του 2001, οι οποίοι ισχύουν κατ' αναλογία και στην περίπτωση ενοικιάσεων, η Αρμόδια Αρχή κοινοποιεί στον Έφορο, με την επιφύλαξη του κανόνα de minimis, κάθε πώληση που πρόκειται να πραγματοποιηθεί χωρίς να ακολουθηθεί η διαδικασία του άνευ όρων διαγωνισμού που επεξηγείται στον κανονισμό 5 των ιδίων Κανονισμών ή της εκ των προτέρων εκτίμησης από έναν ή περισσότερους ανεξάρτητους εκτιμητές που επεξηγείται στον κανονισμό 6, ώστε ο Έφορος να διαπιστώνει κατά πόσο υφίσταται ή όχι δημόσια ενίσχυση. Το πρόγραμμα κοινοποιήθηκε στον Έφορο επειδή ο καθορισμός του ενοικίου δεν έγινε με οποιαδήποτε από τις δύο πιο πάνω διαδικασίες.

Για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ή όχι δημόσια ενίσχυση, εξετάστηκε κατ' αρχάς κατά πόσο οι όροι ενοικίασης που αναφέρονται στο υποβληθέν πρόγραμμα είναι ευνοϊκοί. Για να μπορέσει να αξιολογήσει το πρόγραμμα ο Έφορος προέβη σε ερμηνεία του όρου «ευνοϊκοί». Αφού έλαβε υπόψη ότι στον ορισμό του όρου δημόσια ενίσχυση η παροχή κεφαλαίου υπό περιστάσεις ή όρους διαφορετικούς από εκείνους υπό τους οποίους θα παρείχε το ίδιο κεφάλαιο ιδιώτης επενδυτής σε οικονομία αγοράς συνιστά δημόσια ενίσχυση, θεώρησε ότι, κατ' αναλογία, και στις περιπτώσεις ενοικίασης κρατικής ή δημοτικής γης μπορεί να διαπιστωθεί αν οι όροι του μέτρου είναι ευνοϊκοί, όταν αυτοί συγκριθούν με τους όρους που θα επιδίωκε σε παρόμοια περίπτωση ένας ιδιώτης επενδυτής.

Επειδή, όπως αναφέρεται πιο πάνω, ο καθορισμός του ύψους των ενοικίων από την Αρμόδια Αρχή στοχεύει μόνο στην κάλυψη του συνολικού της κόστους χωρίς να προσβλέπει σε οποιοδήποτε κέρδος και επιπρόσθετα δε λαμβάνει καθόλου υπόψη την κυβερνητική χορηγία η οποία ανέρχεται σε £384.000, κρίθηκε ότι οι όροι ενοικίασης της δημοτικής γης είναι ευνοϊκοί. Κατά συνέπεια, κρίθηκε ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα συνιστά δημόσια ενίσχυση. Δηλαδή, η Αρμόδια Αρχή για να λειτουργούσε ως ιδιώτης επενδυτής θα έπρεπε να επιζητούσε μία ικανοποιητική απόδοση πάνω σε ολόκληρο το κόστος της βιοτεχνικής περιουσίας περιλαμβανομένου και του κόστους που καλύφθηκε με κυβερνητική χορηγία.

(β) Ο Έφορος αφού έλαβε υπόψη ότι:

1. Η απόδοση των μακροπρόθεσμων κυβερνητικών ομολόγων κατά την περίοδο πριν από την ίδρυση της βιοτεχνικής περιοχής κυμαινόταν μεταξύ 7%-8%, ενώ σήμερα βρίσκεται σε πολύ χαμηλότερα επίπεδα (5%-5,4%),
2. η επένδυση είναι μακροπρόθεσμη, χαμηλού κινδύνου με εξασφαλισμένα συμβόλαια,
3. καθ' όλη τη διάρκεια της μίσθωσης η γη παραμένει ιδιοκτησία του Δήμου και συνεπώς την υπεραξία που πιθανόν να δημιουργηθεί, είτε λόγω της μελλοντικής ανάπτυξης της περιοχής ή/και λόγω της γενικότερης αύξησης της αξίας της γης, την επωφελείται ο ίδιος ο Δήμος,
4. κατά τη λήξη της μίσθωσης της γης, τα βιομηχανικά υποστατικά και όλα τα λοιπά κτίρια περιέχονται στην κατοχή του Δήμου,
5. η πρακτική της μακροχρόνιας μίσθωσης, πέραν του γεγονότος ότι διασφαλίζει σταθερά εισοδήματα περιορίζοντας τον κίνδυνο μη εξεύρωσης ενοικιαστών, μειώνει ουσιαστικά και δραστηκά τα λειτουργικά έξοδα (π.χ. κόστος προσωπικού, διαφήμιση, ετοιμασία συμβολαίων) που θα είχε ο Δήμος-επενδυτής σε περίπτωση ενοικίασεων μικρότερης διάρκειας, έκρινε ότι η ακόλουθη μέθοδος καθορισμού των ενοικίων δε θα απορριπτόταν από ιδιώτες επενδυτές σε οικονομία αγοράς:

Το αρχικό ύψος των ενοικίων να καθοριστεί έτσι ώστε να αποφέρει απόδοση 7% επί τους κόστους απόκτησης της γης και 9% επί του συνολικού κόστους των εξόδων που απαιτήθηκαν για τη δημιουργία της κατάλληλης υποδομής (περιλαμβανομένης και της κυβερνητικής χορηγίας). Επίσης, τα ενοίκια θα πρέπει να αναθεωρούνται με βάση το συνολικό πληθωρισμό αρχικά με τη συμπλήρωση 7 ετών και ακολούθως ανά πενταετία μέχρι και τη λήξη της μίσθωσης. Η μέθοδος αυτή κρίθηκε ότι δε θα απορριπτόταν από ιδιώτες επενδυτές σε οικονομία αγοράς σε σειρά αποφάσεων που έχει εκδώσει ο Έφορος αναφορικά με το ύψος του ενοικίου βιομηχανικών τεμαχίων σε βιομηχανικές περιοχές που διαχειρίζεται το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού. Διευκρινίζεται ότι οι όροι και προϋποθέσεις αυτών των προγραμμάτων δεν είναι ταυτόσημοι αλλά παρουσιάζουν αρκετές ομοιότητες με το υπό εξέταση πρόγραμμα.

Συνεπώς, η Αρμόδια Αρχή κατά τον καθορισμό των ενοικίων στο κοινοποιηθέν πρόγραμμα θα ενεργούσε ως ιδιώτης επενδυτής, εάν είχε τουλάχιστον τις πιο πάνω αποδόσεις. Ως εκ τούτου, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση το ετήσιο ύψος της οποίας για κάθε ένοικο οικοπέδου στη βιοτεχνική περιοχή Πάφου είναι η διαφορά του ενοικίου που θα προκύπτει από τη μέθοδο υπολογισμού που αναφέρεται πιο πάνω και του ενοικίου που προκύπτει από τη μέθοδο που εφάρμοσε η Αρμόδια Αρχή. Όμως, επειδή ένα σημαντικό μέρος του ενοικίου έχει ήδη καταβληθεί εφάπαξ, για τον υπολογισμό της ετήσιας δημόσιας ενίσχυσης αυτό θα πρέπει να συνυπολογίζεται και να αφαιρείται. Δηλαδή, η Αρμόδια Αρχή θα πρέπει να επιμερίσει το ποσό που εισέπραξε από κάποιο δικαιούχο (συν τόκους) σε κάποια χρονική περίοδο και να αφαιρεί το ποσό αυτό από το μέρος της δημόσιας ενίσχυσης.

- (γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία εξετάστηκε ειδικότερα αν οι δικαιούχοι της ενίσχυσης εμπίπτουν στο σύνολό τους ή εν μέρει στην κατηγορία αυτή. Το μέρος του προγράμματος που αφορά ενοικίαση γης προς επιχειρήσεις προϊόντων πρώτης μεταποίησης της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας εμπίπτει σε αυτήν την κατηγορία και συνεπώς, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, για τις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται έγκριση του Εφόρου.

Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, δεν μπορούν να δραστηριοποιηθούν στον τομέα της βιοτεχνίας στη Δημοκρατία. Τούτο υποστηρίζεται και από σχετικές διατάξεις των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως 2002.

- (δ) Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4,5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτουν οι υπόλοιπες δημόσιες ενισχύσεις.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά σε βιοτεχνικές μονάδες οι οποίες ενοικιάζουν από το Δήμο βιομηχανικά τεμάχια με ευνοϊκούς όρους, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμία από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Νοείται ότι δεν αποτελούν ενισχύσεις για εξαγωγές οι δημόσιες ενισχύσεις που συνδέονται με το κόστος συμμετοχής σε εκθέσεις και το κόστος μελετών και συμβουλών για την εισαγωγή σε νέα γεωγραφική αγορά νέου ή υπάρχοντος προϊόντος. Κατά συνέπεια κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει στο άρθρο 5Α του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 5 και πιο συγκεκριμένα του 5(1)(β) του Νόμου, δηλαδή στις ενισχύσεις που μπορεί να εγκριθούν από τον Έφορο και αφορούν την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τις λεπτομέρειες του κοινοποιηθέντος προγράμματος, έκρινε ότι αυτό δε δύναται να εγκριθεί ως έχει, διότι αντίκειται ουσιωδώς στις διατάξεις του Νόμου και των εκδοθέντων Κανονισμών. Συγκεκριμένα, η ενίσχυση κρίθηκε ότι είναι λειτουργικής φύσεως η οποία δεν μπορεί να εγκριθεί. Οι λειτουργικές ενισχύσεις αποβλέπουν στο να απαλλάξουν τις δικαιούχους επιχειρήσεις από μέρος των δαπανών που θα έπρεπε οι ίδιες να επωμισθούν στα πλαίσια της τρέχουσας διαχείρισης των συνήθων δραστηριοτήτων τους. Το αποτέλεσμα είναι να νοθεύεται ο ανταγωνισμός μεταξύ των ενισχυόμενων και μη ενισχυόμενων επιχειρήσεων τόσο εντός όσο και εκτός Κύπρου και να υπάρχει σαφής κίνδυνος αλλοίωσης των όρων των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον. Λειτουργικές ενισχύσεις δύναται να εγκρι-

θούν από τον Έφορο υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις και κατά κανόνα σε περιπτώσεις, οι οποίες αναφέρονται ρητά στους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου και περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση κατηγοριών δημόσιων ενισχύσεων που εμπίπτουν στους τομείς που καλύπτει το άρθρο 5. Οι ενισχύσεις λειτουργικής φύσεως που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 5 πρέπει να μην ξεπερνούν τα όρια του τι είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών του συγκεκριμένου άρθρου. Το κόστος της χρήσης ενός από τους βασικούς συντελεστές παραγωγής, δηλαδή της γης, δεν εμπίπτει σε κανένα επιτρεπτό επιλέξιμο κόστος που προνοούν ο Νόμος και οι δυνάμει αυτού εκδοθέντες Κανονισμοί και συνιστά απαραίτητη και αναπόφευκτη δαπάνη για τη λειτουργία μίας επιχείρησης.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τα πιο πάνω, έκρινε ότι, επειδή πρόκειται για υφιστάμενο πρόγραμμα, αυτό θα πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, να τροποποιηθεί στο μέρος του που δεν εμπίπτει στο άρθρο 6 του Νόμου, το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003, έτσι ώστε τα ενοίκια των οικοπέδων, μετά τις 30.4.2003, να καθοριστούν στο ύψος που θα ήταν αν κατά την περίοδο ίδρυσης της βιοτεχνικής περιοχής εφαρμοζόταν η εξής μέθοδος:

Το αρχικό ύψος των ενοικίων να καθοριστεί έτσι ώστε να αποφέρει απόδοση 7% επί τους κόστους απόκτησης της γης και 9% επί του συνολικού κόστους των εξόδων που απαιτήθηκαν για τη δημιουργία της κατάλληλης υποδομής (περιλαμβανομένης και της κυβερνητικής χορηγίας). Επίσης, τα ενοίκια θα πρέπει να αναθεωρούνται με βάση το συνολικό πληθωρισμό αρχικά με τη συμπλήρωση 7 ετών και ακολούθως ανά πενταετία μέχρι και τη λήξη της μίσθωσης.

Ο Έφορος εξέτασε τέλος κατά πόσο η Αρμόδια Αρχή δύναται, σε περίπτωση που το πρόγραμμα δεν τροποποιηθεί, να το χαρακτηρίσει ως ενίσχυση de minimis με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου. Ενίσχυση δηλαδή προς μία επιχείρηση, που λόγω του πολύ μικρού ύψους της (συνολικά κάτω από £57.000 για περίοδο τριών χρόνων) δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση του ανταγωνισμού. Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τους όρους του προγράμματος, έκρινε ότι τηρούνται οι προϋποθέσεις του Νόμου και, ως εκ τούτου, η Αρμόδια Αρχή μπορεί να χαρακτηρίσει το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ως ενίσχυση «de minimis» στο μέρος του που συνιστά δημόσια ενίσχυση, νοουμένου ότι το ανώτατο ποσό χορηγίας προς μία επιχείρηση δε θα υπερβαίνει τις £57.000 ανά τριετία.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

- A. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο «Μίσθωση βιοτεχνικών οικοπέδων στη βιοτεχνική περιοχή του Δήμου Πάφου» συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου. Σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, το πρόγραμμα αυτό δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου στο μέρος του που αφορά δημόσια ενίσχυση σε επιχειρήσεις πρώτης μεταποίησης προϊόντων της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας και ως εκ τούτου δεν απαιτείται για το μέρος αυτό του προγράμματος, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, έγκριση του Εφόρου.

Ως προς το υπόλοιπο μέρος του προγράμματος που εμπίπτει στην κατηγορία δημόσιων ενισχύσεων του άρθρου 5(1)(β) του Νόμου, ο Έφορος αποφασίζει ότι πρέπει να τροποποιηθεί ως ανωτέρω το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003.

Αποφασίζει, τέλος, ότι, εάν το κοινοποιηθέν πρόγραμμα δεν τροποποιηθεί, δύναται, με βάση το Νόμο, να χαρακτηριστεί από την Αρμόδια Αρχή ως ενίσχυση de minimis, νοουμένου ότι το ανώτατο ποσό χορηγίας σε μία επιχείρηση δε θα υπερβαίνει τις £57.000 ανά τριετία.

- B. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Δήμο Πάφου.

Λευκωσία, 12 Αυγούστου 2002.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

E.Δ.Ε. 25.06.002.121 (163.1.3.27.7.1.12)